

Motion till riksdagen
2011/12

av **Stéphanie Thögersen och Lisa Eriksson (FI)**

Säkerställandet av kvinnors politiska deltagande efter den arabiska våren

Förslag till beslut

- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att säkerställa kvinnors politiska deltagande i fredsprocesser och fredsförhandlingar i enlighet med FN:s säkerhetsråd resolution 1325.
- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta fram en strategi för hur Sverige ska implementera den nationella handlingsplanen för resolution 1325 i utrikes och säkerhetspolitiken gentemot länderna i regionen.
- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska stödja kvinnor i deras fredliga kamp för demokrati och mänskliga rättigheter.
- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska fördöma alla former av försök att inskränka kvinnors rättigheter efter revolutionerna.
- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 säkerställa kvinnors fulla deltagande i alla aspekter av statsbildning inklusive deltagande i politiska reformer, beslutsprocesser, utfärdandet av nya konstitutioner och garanterandet av kvinnors mänskliga rättigheter.
- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att militära interventioner samt handel med vapen i regionen skall upphöra.

Motivering

Kvinnor har spelat en stor roll under den så kallade arabiska våren. Med början i Tunisien och Egypten har människor i land efter land rest sig mot diktaturer och förtryck och dessa har till stor del bestått av kvinnor som krävt demokrati och tillgång till sina fulla mänskliga rättigheter. Trots att kvinnor varit framträdande i frihetskampen är detta ingen garanti för att de får en framträdande roll i det fredsbyggande arbetet efter revolutionerna.

För att säkerställa kvinnors mänskliga rättigheter är det avgörande att kvinnor får tillträde till fredsförhandlingar och garanteras deltagande i det fredsbyggande arbetet i enlighet med FN:s säkerhetsrådsresolution 1325. Fred, utveckling och jämställdhet hänger ihop. Det går inte att bygga fred genom en föreställning om militär säkerhet, och argumentera för att frågor om jämställdhet och utveckling kommer efter ett upprättande av militär stabilitet. Fredsförhandlingar är avgörande för hur ett lands framtid kommer att formeras och det är vid förhandlingsborden som ett lands framtid avgörs. Halva befolkningen kan inte stängas ute från denna process och uteslutas från att formulera sina behov och säkerhetshot såsom nu pågår i många av de länder som nyligen genomgått en demokratisk reform. Det är avgörande att kvinnor görs delaktiga i fredsprocesserna som nu pågår och i samtliga dessa länder släpps in på den politiska arenan när beslut om landets framtid fattas.

Inga politiska initiativ har hittills tagits för att erkänna kvinnornas roll som aktörer i revolutionerna eller i återuppbyggnadsarbetet efter den arabiska våren. Det är därför oerhört viktigt att Sverige och EU i sina politiska kontakter sätter press på de nya ledarna i regionen att garantera kvinnors politiska deltagande och tillgång till mänskliga rättigheter.

Den ökande militariseringen runt om i världen leder inte till säkerhet för människor. Det svenska försvaret har bidragit till den militära upprustningen och den allt smalare verktyglådan för att lösa konflikter genom att inriktas mot internationella försvarssamarbeten och deltaganden i militära insatser. Försvarets uppgift beskrivs i termer av att sprida fred och säkerhet i världen. Om Sverige menar allvar med att sprida fred och säkerhet i världen krävs att vi frångår föreställningen om militär säkerhet. Snarare än att lägga resurser på militära insatser och vapenexport bör Sverige bredda verktyglådan för ett fredsbyggande arbete och stödja människors fredliga kamp för frihet och demokrati. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stéphanie Thögersen (FI)

Lisa Eriksson (FI)